

EL TEMPS

DIRECCIÓ, ADMINISTRACIÓ, PUBLICITAT I VENDES: Avda. del Baró de Càrcer, 40, 13. 46001 València. Telèfon: (96) 352 48 69. Fax: (96) 352 09 83.

REDACCIÓ DE BARCELONA: Carrer de Casanova, 46, 4-2. 08011 Barcelona. Telèfon: (93) 451 03 75 i 323 00 71. Fax: (93) 323 35 41.

REDACCIÓ DE MALLORCA: Plaça del Mercat, 4, 4rt, B. 07001 Palma de Mallorca. Telèfon i Fax: (971) 72 07 63.

EDITA: Edicions del País Valencià, SA.
EDITOR: Eliseu Climent.

DIRECTORA: Assumpció Maresma.
CAP DE REDACCIÓ: Joan Vila i Triadú.
REDACCIÓ DE VALÈNCIA: Miquel Alberola, Vicent Lafora, Joan Morales, Ignasi Pellicer, Jordi Sebastià, Rafa Gil (*Fotògraf*) i Lola Carrasco (*Secretària de redacció*).

REDACCIÓ BARCELONA: Oriol Malló, Pere Martí, Eduard Voltas i Mercè Montoliu (*Secretària de redacció*).

REDACCIÓ MALLORCA: Miquel Payeras.
CORRESPONSALS: Francesc Robert (Andorra), Ismael Belda (Alacant), Pere Codonyan (Perpinyà), Judit Casaprima (Lleida).

RÚBRICUES: Jordi Ballo, Ramon Barnils, Pere Calders, Fabià Estapé, Vicent Parat, J. J. Pérez Benlloch, Ferran Torrent.
COL·LABORADORS: E. Aguilera, J. Alandes, S. Alcalà, A. Alfaro, L. Bonada, F. Bueno, F. de P. Burguera, X. Busé, J. A. Benach, F. Caballero, R. de la Calle, A. Castel, E. T. Climent, J. Comellas, A. Cort, S. Cucurella, M. Domínguez, X. Duran, M. Ferrando, L. Ferri, V. Franch, X. Fuster, C. Gàmez, J. L. Guarnier, D. P. Grau, A. Guasch, J. M. Jativa, J. M. Lloró, J. Marí, X. Mínguez, J. F. Mira, J. Morell, J. M. Oleaque, M. Ollé, T. Picazo, M. Porta Perales, P. Quintana, A. Reig, J. Reus, M. Serra, J. L. Sirera, M. Soler, M. Vicent, E. Vizcarra.

COL·LABORADORS GRÀFICS: S. Llosà, V. Navarro, D. Òrri i C. Puértolas.

ARXIU: Jesús Prats (Fotografia), Rosa Serrano (Documentació).

PUBLICITAT I PROMOCIÓ: Franal, Associats. València, Tel. (96) 351 05 80. Barcelona, Tel. (93) 451 03 75. Mallorca, Tel. (971) 72 07 63.

SUBSCRIPCIONS: Xelo Tortosa.
PRODUCCIÓ: Josep Agustí i Jem Cabanes (Correcció lingüística), Lina Casanovas (Maquetació), Rosanna Puchades (Textos).

DISSENY: Enric Satué.

TRACTAMENT ELECTRÒNIC D'IMATGES: Eina Edicions, SL.

FOTOMECÀNICA: Añón.

IMPRESSIÓ: Rivadeneyra, SA.

DIPÒSIT LEGAL: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotoquímica, electroòptica, magnètica, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

Decisions que preocupen

El passat dia 7 de desembre, el president del Comitè Olímpic Internacional, Joan Antoni Samaranch, anuncià una proposta de modificació de la Carta Olímpica amb la finalitat de negar l'ingrés dins del moviment olímpic de nous comitès nacionals si aquests no representaven estats independents reconeguts per la comunitat internacional. Samaranch justificà la conveniència d'aquesta important modificació de la carta magna del moviment olímpic amb l'argument que així es frenaria el creixent gigantisme dels Jocs provocat per l'excés de participants. Segons el president del COI, han estat precisament els comitès olímpics nacionals els que han demanat aquest canvi en les normes d'admissió. Altres veus apunten, però, que en realitat es tracta d'una iniciativa del mateix president del COI.

La mesura, si s'aprovara, afectaria de forma molt negativa el reconeixement internacional del Comitè Olímpic de Catalunya i de moltes federacions esportives catalanes. Es tracta, per tant, d'una iniciativa lesiva per a l'esport català. Una iniciativa, a més, que -tal i com recorden les federacions catalanes en un comunicat recent- va en contra de l'ideal olímpic del baró de Coubertin, basat en l'absoluta independència de l'esport respecte a les qüestions polítiques.

Significatives Organitzacions No Governamentals (ONG) catalanes han expressat també la seua preocupació. El motiu és doble: en primer lloc, perquè la filosofia i la intenció de la proposta de Samaranch xoquen amb la tradicional presència d'aquestes organitzacions a les seues respectives organitzacions mundials. Una tradició que té un arrelament important en la història del país i que és un exemple de la vocació internacional de la societat catalana. En segon lloc, perquè el COI, possiblement l'ONG més important del món en extensió, influència i projecció pública, és un altaveu especial i un punt de referència per a mol-

tes altres ONG internacionals que es podrien veure animades a aplicar mesures semblants.

A tot això, cal considerar que la política exterior del govern del Principat s'ha basat des del restabliment de l'autonomia en fer present

Catalunya en tots aquells fòrums internacionals on no calga ser un estat independent per formar-ne part.

Aquesta ha estat la pràctica sistemàtica de la màxima institució del Principat, tant a través de la presència internacional de la Generalitat com en el suport decidit a les entitats de la societat ci-

vil que han volgut assumir compromisos i responsabilitats a nivell internacional.

Hi ha decisions que van molt més enllà del que estrictament signifiquen. Si el COI arribara a aprovar aquesta proposta, segurament seria una d'elles i la seua repercussió podria frenar la presència internacional catalana al món.

